

Vyjádření školitele Mgr. Niny Wančové, DiS. k průběhu studia a k disertační práci „**ROLE NOVÝCH MÉDIÍ V MUZEJNÍ PREZENTACI**“ (The Role of New Media in Museum Presentation) předkládané v roce 2020 na Ústavu informačních studií a knihovnictví, obor Informační věda.

I. Hodnocení celého doktorského studia

Doktorandka se vyrovnala s průběhem doktorského studia se ctí, především byla v pravidelném kontaktu se školitelem a práce doznala průběžně kvalitativních posunů. Studijní povinnosti během studia přibrzdily rodinné priority, ale doktorandka nerezignovala na dokončení všech povinností v dostatečných termínech. Během studia publikovala a podílela se i na praktických projektech souvisejících s tématem, zmíním například vývoj online výstavní platformy INDIHU, kterou během koronakrizy využilo a využívá i Národní muzeum, jako největší muzejní instituce v zemi. Se svým tématem seznamovala odbornou veřejnost také na odborných setkáních a konferencích. Zároveň chci ocenit schopnost doktorandky orientovat se i v zahraničním prostředí, které stále může být v tématu nových médií v muzeích velkou inspirací.

II. Celkové zhodnocení disertační práce

Disertační práce postupuje od obecného úvodu, který již obsahuje nejen vhled do muzejního prostředí, ale také téma novomediální charakteristiky muzejních institucí. Za důležité považuji akcentování vztahu autentického předmětu a mediální prezentace. Stejně tak je zde patrný vhled doktorandky do praxe, neboť dokáže v úvodu definovat i limity a omezení muzejního prostředí. Práce pokračuje samostatným oddílem na téma využití nových médií v muzeích, a to jak z hlediska charakteristiky nových médií, tak jejich využití v interaktivitách v muzeích, stejně jako autorka analyzuje možnosti multimediálních obsahů. I zde kriticky přistupuje k tématům limitů využívání technologií. Samotné výzkumné cíle práce jsou obsaženy ve třetím oddíle v přehledu čtyř hypotéz, na které je ve čtvrtém oddíle navázáno představení longitudinální studie trendů v muzejní prezentaci. Doktorandce se podařilo získat zajímavý datový vzorek práce muzejních institucí s novými médii, logicky rozlišuje jejich využívání nejen v konkrétních formách, ale také dle charakteru samotných institucí. Hypotézy se týkají modernizace muzeí a nových médií, dále práce s návštěvníkem v interaktivitách a doprovodných programech,

další hypotéza se týká oblasti komunikace návštěvníka a oblasti PR a naposled jde o trend u muzeí, které se účastnily výzkumu v letech 2015 a 2020. Autorka nepodcenila ani závěr disertace, kde se snaží jednak o popis, jednak o jisté zobecnění. Chci ocenit odbornou úroveň doktorandky, zejména orientaci v zahraniční literatuře, stejně jako schopnost mezioborově překračovat hranice, v práci se využívá metod z oblasti studií kulturního dědictví, sociologie, samozřejmě a logicky informační vědy, nových médií, stejně jako částečně marketingu či PR. To vše dokáže doktorandka kvalitně spojit do přesvědčivého výsledku, a znovu zopakují, který propojuje teoretické zpracování tématu s praktickým vzhledem a zkušeností, jimiž autorka disponuje. Z těchto všech důvodů považuji práci za velice přínosnou, v mnohém doslova přelomovou.

III. Připomínky k disertační práci

K práci nemám zásadních připomínek.

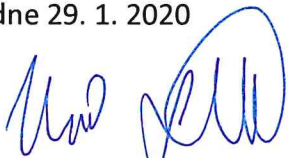
IV. Dotazy k obhajobě

Dotazy k obhajobě se týkají spíše autorčina názoru na budoucnost nových médií v muzeí, než práce samotné, přesto je položím pro rozvinutí případné diskuse:

- Jaké trendy z oblasti nových médií považuje autorka do budoucna za nejfrekventovanější?
- Jak nahlíží autorka na tezi o možné „přesycenosti“ novými médii v muzeích a jisté potřebě návratu k autenticitě předmětu, případně mechanické interaktivitě?
- Kde vidí autorka největší limity pro využití nových médií v muzeích obecně a v ČR konkrétně?

V. Závěr: předloženou disertační práci předběžně klasifikuji jako prospěla.

V Praze dne 29. 1. 2020

prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D.